

Raad voor de Finantiën voor betalingen te gebruiken'. Hij stond zelf voor een bedrag van 8000 gulden borg¹⁰). Op dezelfde dag vond in Rotterdam de verpachting van de inning van de imposten en de gemenelandsaccijnzen plaats, voor de stad zelf en voor de dorpen Zevenhuizen, Bleiswijk, Hillegersberg, Capelle en Kralingen¹¹). De burgemeester Van Bijlwerff en de pensionaris Johan van Oldenbarnevelt werden door de vroedschap belast om op de eerstkomende vergadering van de Staten het besluit staande te houden en de goedkeuring van de Staten 'voor zover nodig' te verkrijgen.

Deze vergadering vond plaats te Gouda op 26 september 1577. Daar werd de zaak ter sprake gebracht. Uiteraard accepteerden de Staten niet de door Rotterdam benoemde ontvanger maar bleven erbij dat alle gelden, die door deze zouden worden ontvangen, moesten worden afgedragen aan de ontvanger van Delfland en Schieland die immers daartoe door hen was aangesteld. Rotterdam kreeg drie maanden de tijd om zich naar dit besluit te voegen op straffe van 'van de vergaderinge der Staten affgesneden gehouden te worden' en van een verbod voor de andere steden, met Rotterdam handel te drijven¹²). Drie dagen later verklaarde de vroedschap dat zij ondanks deze resolutie van de Staten bij haar benoeming bleef omdat hierdoor het gewest Holland geen enkele schade zou lijden: De stad zou alle onkosten van de inning op zich nemen, mits de andere steden met een eigen ontvanger dit ook zouden doen. In oktober bekrachtigde ze dit besluit nog eens, nadat de Staten opnieuw een bespreking van de inning van de gemenelandspenningen vanaf 1 november in uitzicht hadden gesteld en met name van de vraag, of men op de oude voet zou voortgaan dan wel (het Rotterdamse voorstel), of in het vervolg binnen elke stad een ontvanger op kosten van de stad de gelden zou innen¹³).

Uit de stukken blijkt niet waarom de Staten hun dreigement van september niet hebben volvoerd. Was het de invloed van Van Oldenbarnevelt in Den Haag? Deinsde men er toch voor terug, een in belangrijke mate contribuerend lid uit de stedenbond uit te sluiten? Hoe dan ook, de Staten spraken in het voorjaar van 1578 over de ontvangers van de vijf kwartieren (dus zonder Rotterdam), Rotterdam sprak terzelfde tijd over de ontvanger van de 'gemenelands penningen deser stede', het lijkt op een patstelling.

In 1578 wierp Rotterdam een nieuw en krachtig argument in de schaal. Het gemeneland had bij de stad een schuld van ruim